

Kirpi ve Ay Fırıncısı

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpi ve Ay Fırıncısı

Ebru Mina TOMURCUK

Kirpi Hazel, büyük bir meşe ağacının köklerinin altındaki sıcak bir yuvada yaşıyordu. Sıcak bal rengi kürkü, krem rengi bir yüzü ve uçları açık renkli, kısa parlak dikenlerle kaplı bir sırtı vardı. Her gece yosun yeşili palamut başlıklı çantasını taşır ve orman yollarını keşfederdi. Bir akşam, taze ekmeğın lezzetli kokusu ağaaların arasından süzölüp küçük siyah burnunu gıdıkladı.

Hazel havayı kokladı ve koyu yuvarlak gözleri kocaman açıldı. 'Gece vakti taze ekmek mi?' diye fısıldadı. Lezzetli kokuyu eğretili otları ve mantarların arasından takip etti, minik patileri yosunların üzerinde usulca pıtırđıyordu. Koku, sıcak bal ve kavrulmuş fındık gibi daha da güçlendi ve tatlandı. Onu ormandaki en yaşlı meşe ağacına götürdü; oyukta küçük altın bir ışık parlıyordu.

Oyukta Hazel minik bir fırın buldu. Soluk gümüş beyazı kürklü, nazık altın gözlü, uzun ve ince bir ay tavşanı tezgâhın arkasından gülümsüyordu. Tavşan, üzerinde minik yıldızlar işlenmiş, unla kaplı gök mavisi bir önlük ve küçük yuvarlak gözlükler takıyordu. 'Gece fırınıma hoş geldin,' dedi ay tavşanı yumuşak bir sesle. 'Bütün gece hayvanları için parlayan yıldız şeklinde çörekler pişiriyorum.'

Hazel, ay tavşanının sihirli fırından bir tepsi yıldız şeklinde çörek çıkarmasını hayranlıkla izledi. Her çörek küçük bir fener gibi parlıyor, fırını sıcak bir ışıqla dolduruyordu. 'Çok güzeller!' diye haykırdı Hazel. Ay tavşanı ona hâlâ sıcak ve yumuşak bir çörek uzattı. 'Benim adım Luna,' dedi tavşan. 'Bana çörek pişirmekte yardım etmek ister misin?' Hazel hevesle başını salladı, dikenleri heyecanla titriyordu.

Hazel ve Luna birlikte hamur yoğurup onu yıldız şeklinde biçimlendirdiler. Luna, Hazel'a üzerine yıldız tozu serpmeyi gösterdi. 'Sihirli fırının çörekleri parlatması için özel bir sıcaklığa ihtiyacı var,' diye açıkladı Luna. Hazel'ın küçük patileri yıldız şekillerini bastırmak için mükemmeldi. Kısa süre sonra fırın, karıştırma ve şekillendirme seslerinin neşeli uğultusuyla doldu ve raflar parlayan çöreklerle yığıldı.

Ama birden sihirli fırın tuhaf bir tıslama sesi çıkardı. Sıcak turuncu parıltısı titredi ve donuk bir griye dönüştü. 'Olamaz!' diye bağırdı Luna. 'Fırın soğudu!' Düğmeleri çevirmeyi ve boruları kontrol etmeyi denedi ama hiçbir şey işe yaramadı. Hazel'ın içi burkuldu. Dışarıda gece hayvanları çoktan toplanmış, sıcak yıldız çöreklerini bekliyorlardı. 'Ne yapacağız?' diye sordu Hazel.

Luna iç çekti ve unlu patilerini önlüğüne sildi. 'Fırının sihrini canlı tutması için özel bir malzemeye ihtiyacı var,' dedi. 'Ama ne olduğunu unuttum.' Hazel küçük burnu seğirerek derin derin düşündü. 'Belki ormanda birileri bilir,' diye önerdi. 'Buralardaki en bilge canlı kim?' Luna'nın altın gözleri parladı. 'En yaşlı baykuş! En yüksek çam ağacında yaşıyor ve her şeyi hatırlıyor.'

Hazel ve Luna ay ışığıyla aydınlanan ormanda yola koyuldular. Uyku tilkilerin ve mışıl mışıl uyuyan porsukların yanından geçerek kıvrımlı bir patikayı izleyip en yüksek çam ağacına ulaştılar. Tepede, yumuşak tüylerle döşenmiş sıcak bir yuvada en yaşlı baykuş oturuyordu. Tombul ve heybetliydi; gri-kahverengi tüylerinde beyaz çizgiler vardı ve minik yarım ay şeklindeki okuma gözlüklerinin ardında kocaman kehribar gözleri parlıyordu. Boynuna koyu erik rengi örgü bir atkı sarılmıştı.

'Affedersiniz, bilge baykuş,' diye seslendi Hazel kibarca. 'Sihirli fırınımız soğudu ve yeniden parlaması için özel bir malzemeye ihtiyacımız var. Ne olduğunu biliyor musunuz?' Yaşlı baykuş yavaşça gözlerini kırptı ve gözlüklerini düzeltti. 'Ah, sihirli fırın,' dedi yavaş ve gıcırtilı bir sesle. 'Bir şarkı hatırlıyorum... ama hafızam biraz bulanık. Bir düşüneyim.' Birkaç nota mırıldandı, sonra durdu. 'Evet, fırını parlatıyordu bir şarkı.'

Yaşı baykuş boğazını temizledi ve yumuşak, titrek bir sesle şarkı söylemeye başladı. Şarkı ay ışığı, dostluk ve paylaşmanın sıcaklığı hakkındaydı. O şarkı söylerken Hazel ve Luna dikkatle dinlediler, her kelimeyi ve her yumuşak ezgiyi ezberlediler. 'İşte özel malzeme bu,' diye açıkladı baykuş. 'Fırının sihrini uyandırması için baykuş şarkısına ihtiyacı var. Haydi acele edin, küçükler. Gece geçiyor.'

Hazel ve Luna nefes nefese ve heyecanla fırına koştular. Gece hayvanları hâlâ dışarıda sabırla bekliyorlardı. Luna küçük bir mum yaktı ve soğuk fırının önünde durdular. 'Hazır mısınız?' diye sordu Luna. Hazel başını salladı. Birlikte baykuş şarkısını söylediler, sesleri sessiz gecede birbirine karıştı. Önce hiçbir şey olmadı. Sonra fırının içinde küçük bir kıvılcım parladı.

Son notayı söylediklerinde sihirli fırın sıcak, altın bir parıltıyla alevlendi. Tepsideki yıldız çörekler parlamaya başladı. 'İşe yaradı!' diye sevindi Hazel. Fırın mutlu mutlu uğuldadı ve fırını lezzetli bir sıcaklıkla doldurdu. Luna, Hazel'a sımsıkı sarıldı. 'Eksik malzemeyi buldun,' dedi. 'Baykuş şarkısı ve takım çalışmamız sihri geri getirdi.' Gece hayvanları parlayan çöreklerini alırken sevinçle bağırıyorlar.

O geceden sonra Hazel gece fırınına sık sık uğradı. Luna'ya yıldız çörekleri pişirmesinde yardım etti ve yaşlı baykuştan yeni şarkılar öğrendi. Ay tavşanı ve kirpi en iyi arkadaş oldular. Luna, Hazel'a kendi önlüğüyle uyumlu minik bir yıldız şeklinde önlük bile verdi. 'Sen benim resmi fırın yardımcısın,' dedi Luna gülümseyerek. Hazel'ın kalbi sihirli fırın kadar sıcacık hissetti.

Bir akşam yıldızların altında taze bir çöreği paylaşırken Hazel ne kadar çok şeyin değiştiğini düşündü. Lezzetli bir kokunun peşinden gitmiş ve harika bir arkadaş bulmuştu. 'O ekmek kokusunu takip ettiğim için çok mutluyum,' dedi. Luna usulca güldü. 'Ben de iyi ki takip etmişsin. Beklenmedik dostluklar en güzel sürprizleri getirir.' Sıcacık fırında birlikte oturup ayın ormanın üzerinde yükselişini izlediler.

Yaşı baykuş sık sık bir fincan bal çayı ve bir yıldız çöreğı için fırına uğrardı. Çok eski zamanların hikâyelerini anlatır, Hazel da kocaman gözlerle dinlerdi. 'Görüyorsun ya,' dedi baykuş, 'sihirli fırının sadece bir şarkıya değil, önemseyen ve birlikte çalışan dostlara ihtiyacı var.' Hazel anlayarak başını salladı. Fırın sadece çörek pişirilen bir yer değildi; dostluk ve paylaşma yeridir.

Ve böylece her gece, yaşlı meşe ağacının içindeki küçük fırın sıcacık parladı. Kirpi Hazel ve ay tavşanı Luna yan yana çörekler pişirdiler, ormanı taze ekmek kokusu ve yıldız çöreklerinin ışığıyla doldurdular. Gece hayvanları uzaklardan geldiler ve herkes aynı fikirdeydi: En güzel sihir, paylaştıkları iyilik ve dostluktu. Hazel da beklenmedik dostlukların gerçekten harika keşifler getirdiğini biliyordu.